

Danielin kirja - kahdeksankymmentäyhdeksän

Väärrien oppien paljastaminen: historiallinen tarkastelu adventismin päivittäisestä uhrista

Jeff Pippenger

2024-02-22

Tämän Danielin kirjaa käsittelevän artikkelisarjan kahdeksankymmenennessäensimmäisessä artikkelissa sisällytimme katkelman teoksesta Manuscript Releases, osa 20, s. 17–22, jossa sisar White selvästi osoittaa, että opetuksen, jonka mukaan ”jokapäiväinen” edustaa Kristuksen pyhäkköä, olivat antaneet vanhimille Prescottille ja Daniellsille ”enkelit, jotka oli karkotettu taivaasta”. Hän ei tosiasiaa yksilöi heidän väärää käsitystään ”jokapäiväisestä” sillä tavoin kuin minä olen tehnyt, mutta historiallinen todistusaineisto osoittaa ylen määrin selvästi, että juuri tätä he koettivat vakiinnuttaa totuutena. He pyrkivät kirjoittamaan uudelleen osia Uriah Smithin kirjasta Daniel and the Revelation, jotka puolustavat sitä käsitystä ”jokapäiväisestä”, jonka hän tunnistaa teoksessa Early Writings, sivu seitsemänkymmentäneljä, oikeaksi näkemykseksi.

W. W. Prescott oli julkaissut aikakauslehden nimeltä The Protestant, jonka ainoana teemana oli väärän ”jokapäiväisen” käsityksen korottaminen. Hänestä ja yleiskonferenssin presidentistä A. G. Daniellsista tuli saatanallinen keihäänkärki jatkamaan Prescottin pyrkimyksiä vakiinnuttaa väärä oppi adventismissa oikeaoppisena näkemyksenä, mutta niin kauan kuin Ellen White oli elossa, heidän menestyksensä tässä saatanallisessa ponnistuksessa pidettiin kurissa. Vuonna 1931 Daniells kertoi, että juuri sinä vuonna, jona Manuscript Releases -teoksen katkelma kirjoitettiin (1910), hänellä (Daniellsilla) oli sisar White’n kanssa keskustelu ”jokapäiväisen” aiheesta ja että tämä oli saanut hänet uskomaan, että hänen ja Prescottin näkemys oli oikea.

On tärkeää ymmärtää tämä historia, sillä olemme nyt aloittamassa sen tiedon lisääntymisen tarkastelun, joka saapui vuonna 1989, jolloin pyhät uudistuslinjat ja Danielin kirjan yhdenentoista luvun viimeiset kuusi jaetta avattiin sineteistä. Sen valon tunnistaminen, joka syntyi Neuvostoliiton romahtamisen myötä Danielin kirjan yhdenentoista luvun neljännenkymmenennen jakeen täyttymyksenä, edellyttää, että ”jokapäiväinen” sekä se profeetallinen historia, jota ”jokapäiväinen” edustaa, ymmärretään oikein, sillä tuo historia havainnollistaa sen historian toistumista Danielin kirjan yhdenentoista luvun jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Nuo jakeet osoittavat, että niissä jakeissa sineteistä avattu sanoma on ”sanomat idästä ja pohjoisesta”, jotka saavat aikaan Jumalan kansan lopullisen vainon.

Mutta sanomia idästä ja pohjoisesta on häiritsevä häntä; sentähden hän lähtee liikkeelle suuressa kiivaudessa hävittääkseen ja perinjuurin tuhotakseen monet. Ja hän pystyttää palatsinsa majat merien välille siihen ihanaan pyhään vuoreen; mutta hän tulee loppuunsa, eikä ole auttajaa hänelle. Daniel 11:44, 45.

Neljäkymmenennen jakeen sanoma, joka avattiin sinetin alta Neuvostoliiton romahtaessa vuonna 1989, on myöhäissateen sanoma, joka saa paaviuden (pohjoisen kuninkaan) ”lähtemään suurella

kiivaudella hävittämään ja perin juurin tuhoamaan monia”. ”Sanomat” on profeetallisesti sanoma.

Ja kuinka he voivat saarnata, ellei heitä ole lähetetty? niin kuin kirjoitettu on: Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka julistavat rauhan evankeliumia ja tuovat ilosanoman hyvistä asioista! Room. 10:15.

Myöhäissateen sanoma on sanoma, jonka Jumalan viimeisten päivien vartijat esittävät, kun he laulavat viinitarhan laulua sekä Mooseksen ja Karitsan laulua.

Kuinka suloiset ovat vuorilla sen jalat, joka tuo ilosanoman, julistaa rauhaa, tuo hyvän sanoman hyvästä, julistaa pelastusta, sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee! Sinun vartijasi korottavat äänensä, yhdessä he riemuiten laulavat, sillä he saavat nähdä silmästä silmään, kun Herra palauttaa Siionin. Jesaja 52:7, 8.

Danielin yhdestoista luvun neljänneksikymmenennen neljännen jakeen ”sanomat” saattavat synnin ihmisen raivoihinsa, ja paavillisen vallan lopullinen verilöyly pannaan toimeen. Tuo sanoma on kolmannen enkelin sanoma, joka paisuu suureksi huudoksi pian tulevan sunnuntailain yhteydessä.

”Ketään ei tuomita, ennen kuin hän on saanut valon ja nähnyt neljännen käskyn velvoittavuuden. Mutta kun annetaan asetus, joka pakottaa noudattamaan väärennettyä sapattia, ja ‘kolmannen enkelin’ voimakas huuto varoittaa ihmisiä pedon ja sen kuvan palvonnasta, raja väärän ja oikean välillä vedetään selvästi. Silloin ne, jotka yhä edelleen jatkavat rikkomuksessaan, saavat pedon merkin.” Signs of the Times, 8. marraskuuta 1899.

”Idän ja pohjoisen sanomat”, jotka saavat paaviuden raivoihinsa, paisuvat sunnuntailain aikana suureksi huudoksi, ja tuo sanoma on myöhäissateen sanoma, joka alkoi 11. syyskuuta 2001. Ilmaus ”suuri ääni” on profeetallinen termi, joka merkitsee kasvavaa voimaa.

”Tätä aikaa varten tarkoitettu totuus, kolmannen enkelin sanoma, on julistettava suurella äänellä, mikä merkitsee yhä kasvavalla voimalla, sitä mukaa kuin lähestymme suurta lopullista koetusta.” The 1888 Materials, 1710.

Jacen neljänneksikymmenennen neljännen jakeen ”sanomat” ovat myöhäissateen sanoma juuri ennen kuin ihmiskunnan koetus aika päättyy, Mikaelin noustessa. Se on sama myöhäissateen sanoma, joka saapui 11. syyskuuta 2001, mutta se paisuu suureksi huudoksi eli kovaksi ääneksi, kun sataneljäkymmentäneljä tuhatta sinetöidään ja Pyhä Henki vuodatetaan silloin ilman määrää. Se on sama myöhäissateen sanoma, joka merkitsi sataneljäkymmentäneljän tuhannen sinetöimisen ajanjaksoa.

Juuri myöhemmän sateen sanoma on se, joka on väärennetty rauhan ja turvallisuuden sanomalla, jota Laodikean adventismi esittää ”aasin” saapumisesta ”leijonan” saapumiseen saakka. Aikakausi 11. syyskuuta 2001:n ja pian tulevan sunnuntailain välillä merkitsee Laodikean adventismille hengellistä kuolinvuodetta, ja ne, jotka tuomitaan sen jälkeen, kun Jumalan huone on tuomittu (Jerusalem), kuolevat samassa haudassa. Laodikean adventismin kuolinvuode on aasin ja leijonan välillä, ja sanoma, joka hylätään ja joka tuottaa heidän kuolemansa, on ”sanomat” ”idästä” (islamin vertauskuva) ja pohjoisesta (paaviuden vertauskuva). Se on sama sanoma, joka on kolmannen enkelin sanoma.

Danielin yhdestoista luvun kuusi viimeistä jaetta, jotka avattiin aikojen lopussa vuonna 1989, ovat myöhäissateen sanoma, jota julistetaan aikana, jolloin väärää myöhäissateen sanomaa ”rauhasta ja turvallisuudesta” julistetaan. Myöhäissateen koetus kohtaa ensin Jumalan huoneen, sillä sieltä tuomio alkaa, ja sitten se kohtaa toisen lauman Jumalan huoneen ulkopuolella. Tästä syystä on välttämätöntä ymmärtää se ”valhe”, joka tuotiin Laodikean adventismiin kolmannessa sukupolvessa, sillä samalla kun Jumala vuodattaa Pyhän Henkensä niiden päälle, joita Hän sinetöi, Hän samanaikaisesti lähettää väkevän eksytyksen niiden ylle, jotka eivät ottaneet vastaan totuuden rakkautta.

1900-luvun ensimmäisen puolentoista vuosikymmenen aikana käydyn ”jokapäiväistä” koskevan kiistan yhteydessä yksi niistä miehistä, jotka puolustivat oikeaa milleriläistä kantaa, jonka mukaan ”jokapäiväinen” on pakanuuden vertauskuva, oli F. C. Gilbert. Gilbert oli juutalaisuudesta kääntynyt ja luki sekä puhui täydellistä hepreaa. Hän puolusti Danielin kirjan pioneerinäkemystä heprean kielen ymmärrykseensä perustuen. Vuonna 1910, juuri sinä vuonna, jolloin sisar White kirjoitti käsikirjoituksen, joka oli määrä haudata vuosikymmeniksi ja jossa todettiin, että Daniellsin ja Prescottin näkemys ”jokapäiväisestä” oli lähtöisin Saatanan enkeleiltä, Gilbertillä oli henkilökohtainen keskustelu sisar Whiten kanssa ”jokapäiväistä” koskevasta kysymyksestä.

Me tiedämme, että hänellä oli puhuttelu, sillä hän kirjoitti välittömästi (seuraavana päivänä) yhteenvedon puhuttelusta, joka hänellä oli sisar White’n kanssa. Vuonna 1931 A. G. Daniells esitti väitteen, että hänellä oli samana vuonna—1910—puhuttelu sisar White’n kanssa aiheesta ”jokapäiväinen”. Daniells väitti, ettei sisar White jättänyt hänelle muuta johtopäätöstä kuin että ”jokapäiväinen” oli Kristuksen pyhäkköpalveluksen vertauskuva. Mutta Daniellsin väite puhuttelusta ei ollut ainoastaan ”valhe”, vaan se on profetian ”valhe”, joka tuottaa väkevän eksytyksen.

Niille, joilla ei ehkä ole käytettävissään vuoden 1843 ja 1850 kaavioita, on tärkeää ymmärtää, että kun vuoden 1843 kaavio julkaistiin vuonna 1842, milleriitit uskoivat yhä, että pyhäkkö, joka oli puhdistettava kaksituhattakolmesataa vuotta koskevan profetian täyttymykseksi, oli maa. Kun he julkaisivat vuoden 1850 kaavion, he tiesivät silloin, että puhdistettava pyhäkkö oli taivaallinen pyhäkkö. Tästä syystä vuoden 1843 kaaviossa EI ole kuvaa Jumalan pyhäköstä, mutta vuoden 1850 kaaviossa ON kuva Jumalan pyhäköstä. Tämä on tärkeää, sillä Daniells väitti haastattelussaan sisar White’n kanssa näyttäneensä hänelle vuoden 1843 kaavion, ja hän osoitti kaaviossa olevan pyhäkön. Se olisi ollut mahdotonta, sillä vuoden 1843 kaaviossa ei ole pyhäkköä. Hänen väitteensä haastattelusta oli ”valhe”.

Kun työskentelin tämän historian parissa vuonna 2009 ja tulin tietoiseksi siitä, että asian molemmilla puolilla olevat miehet väittivät kummankin käyneensä haastattelussa sisar Whiten kanssa aiheesta ”jokapäiväinen”, lähetin sähköpostia Ellen White Estatelle ja kysyin, oliko heillä pääsy lokikirjaan, johon oli merkitty sisar Whiten haastattelut vuonna 1910. He vastasivat, että lokikirja oli yhä heidän hallussaan. Seuraavassa on sähköpostini ja Ellen White Estaten vastaus.

maanantai 19. tammikuuta 2009

Niille, joita asia koskee:

Olen kuullut, että on olemassa päiväkirja tai lokikirja, johon merkittiin, ketkä kävivät puhuttelussa sisar White'n luona ja mitä asiat koskivat. Pysin varmistamaan tai kumoamaan sen, oliko A. G. Daniellsillä vuonna 1910 puhuttelu sisar White'n kanssa ”jokapäiväistä” koskevasta aiheesta. Tiedän, että on olemassa historiallista todistusaineistoa siitä, että tämä puhuttelu tapahtui, mutta kysyn, onko olemassa jokin virallinen lokikirjamerkintä, johon tämä todella on merkitty. Samalla minulle on kerrottu, että myös F. C. Gilbertillä oli vuonna 1910 puhuttelu sisar White'n kanssa ”jokapäiväistä” koskevasta aiheesta, ja haluaisin tietää, voidaanko tämä vahvistaa lokikirjan perusteella, jota hänen henkilökuntansa piti tuona aikana. Kenties mitään lokikirjaa ei ollut olemassa, tai kenties, jos sellainen oli, ette luovuta tuota tietoa, tai kenties asian selvittäminen puolestani ylittää mahdollisuutenne, vaikka sellainen olisikin olemassa. Halusin kuitenkin joka tapauksessa kysyä. Kaikesta avusta, jota voisitte antaa, olisin hyvin kiitollinen.

Rakas Jeff,

Kiitos sähköpostistanne. Meillä on Ellen Whiten matkareitistä varsin täydellinen kuvaus hänen kirjeidensä, päiväkirjojensa ja julkaistujen aikataulujensa perusteella, mutta ei varsinaista ”matkapäiväkirjaa” sellaisenaan.

Olette epäilemättä lukeneet A. G. Daniellsin vierailusta Ellen Whiten luona EGW-biografian 6. osassa, *The Later Elmshaven Years*, s. 256, 257. Emme ole löytäneet tästä haastattelusta mitään riippumatonta asiakirjamerkintää. Meillä on kuitenkin vanhin Gilbertin kirje, päivätty 1. kesäkuuta 1910, jossa hän ilmoittaa aikomuksestaan olla St. Helenassa (missä Ellen White asui) 6.–9. kesäkuuta. Se on kaiken sen tukevan dokumentaation laajuus, josta minä olen tietoinen.

Jumala siunatkoon — Tim Poirier, Ellen G. White Estaten varajohtaja

Ei ole olemassa mitään itsenäistä merkintää siitä, että Daniellsilla olisi koskaan ollut haastattelua aiheesta ”jokapäiväinen”, mutta Gilbertiltä on säilynyt kirje, jossa hän ilmoittaa aikomuksensa olla hänen kodissaan 6.–9. kesäkuuta 1910.

Siinä sisar Whiten elämäkerrassa, johon Ellen Whiten jäämistö viittaa, hänen pojanpoikansa käsitellessään Daniellsin haastattelua koskevaa kysymystä tallensi Daniellsin väitteen vuoden 1910 seipitetystä haastattelusta:

Hieman myöhemmin keskustelujen kuluessa vanhin Daniells, W. C. Whiten ja C. C. Crislerin saattamana, haluten innokkaasti saada Ellen Whitelta itseltään selville, mikä oli hänen *Early Writings* -teoksessaan olevan lausuntonsa merkitys, meni hänen luokseen ja esitti asian hänelle. Daniells otti mukaansa teoksen *Early Writings* ja vuoden 1843 kartan. Hän istui aivan Ellen Whiten viereen ja pommitti häntä kysymyksillä. W. C. White vahvisti hänen selontekonsa tästä keskustelusta:

”Luin sisar Whitelle ensin yllä olevan lausunnon, joka on teoksessa *Early Writings*. Sitten asetin hänen eteensä profeettallisen karttamme, jota saarnaajamme käyttivät selittäessään Danielin ja Ilmestyskirjan profetioita. Kiinnitin hänen huomionsa pyhäkön kuvaukseen sekä myös 2300 vuoden ajanjaksoon sellaisina kuin ne esiintyivät kartassa.

”Kysyin sitten, muistiko hän, mitä hänelle oli näytetty tästä aiheesta.

”Kun palautan mieleeni hänen vastauksensa, hän alkoi kertomalla, kuinka jotkut niistä johtajista, jotka olivat olleet mukana vuoden 1844 liikkeessä, pyrkivät löytämään uusia ajankohtia 2300 vuoden ajanjakson päättymiselle. Tämän pyrkimyksen tarkoituksena oli määrätä uusia ajankohtia Herran tulemukselle. Tämä aiheutti hämmennystä niiden keskuudessa, jotka olivat olleet adventtiliikkeessä.

”Tässä hämmennyksessä Herra ilmoitti hänelle, hän sanoi, että se näkemys, jota oli pidetty yllä ja esitetty päivämäärien suhteen, oli oikea ja että mitään uutta ajanmäärittystä eikä mitään uutta aikasanomaa ei enää koskaan saanut olla.

”Pyysin sitten häntä kertomaan, mitä hänelle oli ilmoitettu ”jokapäiväisen” loppuosasta — Ruhtinaasta, sotajoukosta, ”jokapäiväisen” poistamisesta ja pyhäkön maahan heittämisestä.

”Hän vastasi, ettei näitä piirteitä ollut näyssä asetettu hänen eteensä samalla tavoin kuin aikaosaa. Häntä ei johdatettaisi esittämään selitystä noista profetian kohdista.

”Keskustelu teki mieleeni syvän vaikutuksen. Epäröimättä hän puhui vapaasti, selvästi ja laajasti 2300 vuoden ajanjaksosta, mutta profetian toisesta osasta hän vaikenä.

”Ainoa johtopäätös, jonka saatoinkin tehdä hänen vapaamuotoisesta selityksestään ajasta ja hänen vaikenemisestaan ”jokapäiväisen” poistamisesta ja pyhäkön kukistamisesta, oli se, että hänelle annettu näky koski aikaa ja että hän ei saanut mitään selitystä profetian muista osista.—DF 201b, AGD:n lausunto, 25. syyskuuta 1931.” Arthur White, Ellen G. White, osa 6, 257.

Daniells väitti näyttäneensä hänelle vuoden 1843 kartan ja kysyneensä häneltä pyhäköstä, jota ei ole esitetty kartassa. Hän väitti myös ottaneensa kirjan Early Writings ja pommittaneensa häntä kysymyksillä siitä, mitä hän tarkoitti, kun hän selvästi vahvisti tienraivaajien käsityksen ”jokapäiväisestä” ja että kartta oli Herran käden ohjaama. Ellen Whiten poika, joka oli Arthur L. Whiten, tämän oletetun tapahtuman yleiskatsauksen kirjoittaneen elämäkerturin, isä, oli omaksunut Daniellsin ja Prescottin saatanallisen näkemyksen ”jokapäiväisestä” ja todisti Daniellsin väitteen puolesta siitä, mitä hän oli kuullut haastattelussa. He eivät yksinkertaisesti olleet huolellisia sepittämänsä kertomuksen kanssa, sillä vuoden 1843 kartta ei esitä pyhäkköä, johon Daniells olisi voinut osoittaa.

ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੱਚਿ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਇੱਕ ਝੂਠ ਇਹ ਹੈ ਕਿ Early Writings ਵੱਚਿ ਲਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਅਨੁਛੇਦ “ਸਮਾਂ ਨਰਿਧਾਰਤ ਕਰਨ” ਦੇ ਵਰਿਧ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। ਜਸਿ ਅਨੁਛੇਦ ਬਾਰੇ ਕਥਾਤਿ ਤੌਰ ’ਤੇ ਦਾਨੀਏਲਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

”Minulle näytettiin, että vuoden 1843 kaavio oli Herran käden ohjaama eikä sitä tullut muuttaa; että luvut olivat sellaiset kuin Hän tahtoi niiden olevan; että Hänen kätensä oli niiden yllä ja peitti erheen joissakin luvuissa, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin Hänen kätensä poistettiin.

”Sitten minä näin ”jokapäiväisestä” (Daniel 8:12), että sana ”uhri” on ihmisen viisauden lisäämä eikä kuulu tekstiin, ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka julistivat tuomion hetken sanomaa. Kun vallitsi yksimielisyys ennen vuotta 1844, miltei kaikki olivat yksimielisiä ”jokapäiväisen” oikeasta käsityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen vallinneessa

hämmennyksessä on omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena on ollut pimeyttä ja sekavuutta. Aika ei ole ollut koetinkysymys vuoden 1844 jälkeen, eikä se enää koskaan tule olemaan koetinkysymys.” Early Writings, 74, 75.

Willie C. White, sisar Whiten poika, oli omaksunut ”jokapäiväisestä” esitetyn väärän näkemyksen, ja hänen poikansa Arthur pyrki ylläpitämään siihen haastatteluun liittyvää ”valhetta”, jota ei koskaan tapahtunut, yrittämällä antaa ymmärtää, että Early Writings -teoksesta lainatussa kohdassa oleva varoitus oli pelkästään ja yksinomaan varoitus ajan asettamista vastaan. Tämä väite keksittiin 1930-luvulla, ja siitä tuli ”valheen” keskeinen osa.

Otamme tuon väitteen käsiteltäväksemme seuraavassa artikkelissa.

”23. syyskuuta Herra näytti minulle, että hän oli ojentanut kätensä toisen kerran hankkiakseen takaisin kansansa jäännöksen ja että ponnistuksia oli kaksinkertaistettava tässä kokoamisen ajassa. Hajottamisen aikana Israelia lyötiin ja raadeltiin, mutta nyt kokoamisen aikana Jumala parantaa ja sitoo kansansa haavat. Hajottamisen aikana ponnistuksilla, joita tehtiin totuuden levittämiseksi, oli vain vähäinen vaikutus; niillä saatiin aikaan vain vähän tai ei mitään. Mutta kokoamisen aikana, kun Jumala on ryhtynyt kokoamaan kansaansa, ponnistuksilla totuuden levittämiseksi on oleva niille tarkoitettu vaikutus. Kaikkien tulee olla yksimielisiä ja innokkaita työssä. Näin, että oli häpeällistä kenenkään vedota hajottamisen aikaan esimerkkeinä, joiden tulisi hallita meitä nyt kokoamisen aikana; sillä jos Jumala ei tee meille nyt enempää kuin hän teki silloin, Israelia ei koskaan koottaisi. On yhtä välttämätöntä, että totuus julkaistaan lehdessä, kuin että sitä saarnataan.”

Herra näytti minulle, että vuoden 1843 taulu oli hänen kätensä ohjaama eikä mitään sen osaa saanut muuttua; että luvut olivat sellaiset kuin hän tahtoi niiden olevan. Että hänen kätensä oli joidenkin lukujen yllä ja kätki niissä olevan erehdyksen, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin hänen kätensä poistettiin.

”Sitten näin ”jokapäiväiseen” nähden, että sana ”uhri” on lisätty ihmisen viisaudessa eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon. Kun vallitsi yhteys ennen vuotta 1844, lähes kaikki olivat yksimielisiä ”jokapäiväisen” oikeasta käsityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen, sekasorron keskellä, on omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena on ollut pimeys ja sekavuus.” Review and Herald, 1. marraskuuta 1850.